

Tomáš Opatrný, kandidát do AS UP

Kdo jsem: profesor obecné fyziky a matematické fyziky, učím na katedře optiky a dělám výzkum v oblasti kvantové optiky a kvantové informatiky. Vystudoval jsem na PřF UP učitelství matematiky a fyziky (1989) a po doktorátu z kvantové optiky jsem sedm let působil jako postdok na různých pracovištích v Německu (Jena, Erlangen, Garching), Izraeli (Weizmannův institut) a USA (Texas A&M University). Od roku 2003 jsem zpět v Olomouci. Krom výzkumu a výuky se věnuji práci s talentovanou mládeží (Turnaj mladých fyziků, SOČ) a spoustě dalších věcí, které mě baví.

Zkušenosti s akademickou samosprávou: působil jsem jak ve fakultním senátu (mj. v roli místopředsedy a předsedy) tak i v univerzitním (místopředseda) a v exekutivě osm let jako proděkan fakulty a cca rok a půl jako prorektor. Za PřF UP jsem v současnosti delegátem v Radě vysokých škol (orgán reprezentace vysokých škol, se kterou má MŠMT ze zákona projednávat věci týkající se VŠ), v předchozích letech jsem byl po dvě funkční období místopředsedou Rady VŠ.

Hlavní priority:

Chci, abychom byli **výzkumnou univerzitou**. To znamená, že krom kvalitního vzdělávání (které se očekává i od tzv. „učících“ škol) by se UP měla profilovat i špičkovým výzkumem. Hlavní přínos výzkumných univerzit přitom spočívá v co největší synergii mezi výzkumem a výukou – studenti mohou dostávat nejnovější poznatky od lidí, kteří sami posouvají obor a zároveň výzkumníci mohou čerpat z přílivu studentů schopných podívat se na problém neotřelým způsobem. Na pracovištích, kde to funguje, pak spousta vynikajících výzkumných výsledků vzniká právě v úzké spolupráci studentů se svými vyučujícími.

Problematicku vzdělávání bychom na UP měli vnímat z dlouhodobé perspektivy: člověk tu sice v roli studenta stráví něco mezi třemi a deseti lety, ale to, co tu získá, bude spoluvytvářet jeho životní dráhu třeba i dalších sedmdesát let. Dávejme našim studentům to nejlepší, co můžeme – a myslíme na to i při přípravě akreditačních plánů.

Chci dbát na **integritu vědecké práce**. Špičkový výzkum se v mnohém podobá vrcholovému sportu – i s tlakem na výkon, který někoho motivuje k nepoctivému jednání. Takový přístup ale ve svém důsledku vede ke ztrátě důvěryhodnosti vědců v očích veřejnosti a je zcela zásadní, aby se s tím škola dokázala rázně vypořádat.

Univerzita představuje velmi různorodé společenství a považuji za důležité, abychom toho dokázali využít ke vzájemnému prospěchu. Univerzitní vedení by mělo **motivovat fakulty ke vzájemné spolupráci** spíše než k řevnivosti.

Vlastní práce v senátu: i když je role senátu v tvorbě univerzitní politiky poměrně omezená, kvalitní senát může přispět ke kvalitnějším rozhodnutím na celouniverzitní úrovni. Znamená to zejména číst velké množství podkladových materiálů, vytvářet k nim kvalifikovanou oponenturu (a to zejména s pomocí kolegů z naší či z dalších fakult, kterých se týká či kteří dané problematice nejlépe rozumí) a dbát, aby vedení univerzity hrálo féru. Je jasné, že žádný senátor nepojme všechna témata se stejnou intenzitou a je nutné si nějak rozdělit práci. Osobně vidím svůj hlavní potenciál v problematice hodnocení výzkumu, v pravidlech financování na základě metodik MŠMT a v otázkách dalšího směřování VŠ v ČR (problematika chystaného nového vysokoškolského zákona či předpokládaného postupného přechodu na kontraktové financování).